

[Axel Sørensen.]

opfattelse burde man i stedet for de alenlange vejledninger, man udsender vedlagt selvangivelsen, måske med større typer på vejledning og selvangivelse fastslå den store uredelighed, der ligger i ukorrekte oplysninger, den risiko, skatteyderen udsætter sig for ved ikke at udfylde selvangivelsen korrekt, og det bødetilsvar, denne udsætter sig for. Jeg vil gerne have oplysning om — det kan måske først fremkomme i udvalget — hvordan de skærpede bestemmelser, vi i 1956 vedtog i kontrolloven, som jo første gang trådte ud i livet i 1946, har virket over for de forskellige kategorier af skatteydere. Vi anser det inden for det radikale venstre for betimeligt, at de rigtige indkomster og formuer bliver selvangivet, og vi vil i udvalgsarbejdet bidrage til at finde frem til en løsning, så dette sker i betydelig stærkere grad i den kommende tid.

Aksel Larsen: Jeg er da glad for, at jeg over for dette finansministerielle lovforslag kan give udtryk for en endogså meget betydelig velvilje. Vi anser det for nødvendigt, at vi får en effektiv skatteligning her i landet. Vi anser det for nødvendigt, at vi i så høj grad som muligt får en ligelig behandling af skatteyderne derved, at de i lige grad er underkastet kontrol og så vidt muligt i lige høj grad er animeret til at udfylde deres selvangivelser korrekt, at klare deres skattemellemværende med det offentlige korrekt, og derfor er vi naturligvis tilhængere af, at man forbedrer lovgivningen, eller at man som i dette tilfælde foreslået forandrer og skærper kontrolloven.

Vi kan altså uden videre tilslutte os i alt væsentligt — selv om måske ikke i de enkelte formuleringer — de forslag til ændringer, der er indeholdt i det foreliggende lovforslag, og jeg må med det samme have lov til at sige til hr. Hagen Hagensen, at jeg ikke forstår hans betænkelighed ved, at der gives visse blankofuldmagter til finansministeren. For det første må enhver erkende, at det er umuligt i et lovforslag at indskrive alt for detaljerede regler, i særdeleshed da det levende liv meget ofte vil gøre det nødvendigt at forandre i disse. For det andet har vi i den bestående kontrollov en hel del særdeles vidtrækkende blankofuldmagter til finansministeren. Der er mig ikke noget

bekendt om, at det konservative folkeparti har været modstander af den hidtidige udformning af loven eller af, at der i denne lov findes blankofuldmagter til finansministeren, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor man pludselig skal komme med denne betænkelighed. Man kan selvfølgelig godt give sig til at foregive en vis betænkelighed ved, at det skal blive muligt for skattemyndighederne, også uden at der foreligger, skal vi sige skellig begrundet mistanke, at aflægge besøg i erhvervsdrivendes virksomheder og kontrollere deres regnskabsmateriale og den slags; men jeg tror, man skal være varsom med i den anledning at påberåbe sig grundlovens bestemmelser om beskyttelse af hjemmets fred og henviser til, at der må kræves dommerkendelse, og hvad dertil hører.

Det, det drejer sig om, er, at lønmodtagerne, de allerfleste af dem, får hele deres indkomst eller den allervæsentligste del af deres indkomst kontrolleret på kroner og øre, at man uden i og for sig at nære mistanke til dem fra skattevæsenets side i kraft af loven sikrer sig, at man har alle oplysninger om deres indkomster. Skal der være mening i dette, så må andre kategorier af skatteydere behandles på samme måde, så vidt det overhovedet er muligt. Hvis man ikke vil give skattemyndighederne den beføjelse, som det nu foreslås at give dem, så må man simpelt hen ophæve systemet med, at arbejdsgivere skal indsende oplysninger om udbetalt arbejds løn til de skattelignende myndigheder.

I den forbindelse må jeg for resten have lov til at sige, at så glad jeg er for lovforslaget, kan jeg godt dryppe lidt malurt i bægeret — det er ikke slemt. Finansministeren siger i fremsættelsen som en begrundelse for de foreslåede skærper, at fra lønmodtagerside er det ofte gjort gældende, at den kontrol, lønmodtagerne er underkastet, må medføre, at der kommer en mere effektiv kontrol også med andres indkomster. Jeg synes ikke finansministeren behøver at henviser til, at lønmodtagerne kan ønske den slags; finansministeren kan nøjes med at sige: jeg selv ønsker det, for det er rimeligt. Ellers, hvis finansministeren ville være helt korrekt, skulle han jo sige: da det gennem mange år fra ét parti, nemlig socialistisk folkeparti, er blevet kræ-